

en ganske anderledes Ensartethed i Ledelsen. Klitinspektøren vil kunne føre Tilsyn med de 30 Klitplantager, der er; Arbejdet er meget ensartet, og det er tilstrækkeligt, naar der bliver ført Tilsyn to eller tre Gange om Aaret; det er for øvrigt det, der sker i Øjeblikket. Derfor tror jeg, man meget vel kan undvære disse Tjenestemænd, og jeg vil henstille til Udvalget at overveje dette Spørgsmaal. Jeg vil gerne tilføje, at den Lønning, de i Øjeblikket oppebærer, 2 000 Kr., netop blev fastsat i Slutningen af Firserne, da Rigsdagen nægtede 3 000 Kr. til en Overplantør, som Lønning for en Plantør, og den er ikke blevet ændret siden, saa i Virkeligheden lønnes de den Dag i Dag som Plantører, men Kammerherre Thygeson udrustede dem med deres Titel; den er dansk til Dels, men det har ikke kunnet gøre Stillingerne mere nødvendige.

Dernæst vil jeg udtale et Par Ord om den saakaldte bevægelige Lønskala. Jeg er enig med de Medlemmer af dette Ting, som har udtalt Ønsket om, at vi skulde komme ind paa en bevægelig Lønskala i højere Grad, end Tilfældet er, thi det Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, hvor den kommer til Anvendelse, udgør jo kun et mindre Beløb. Jeg tror, at der fra det frie Erhvervs Side og med Rette har været ventet, at man var kommet mere ind paa dette, end Tilfældet er, og jeg ser saaledes paa Sagen, at hvis Tiderne, og det er der jo spaaet, gaar betydeligt ned; da vil der komme et Modsætningsforhold mellem Statens Tjenestemænd og det frie Erhvervs Mænd paa den Maade, at det bliver det frie Erhvervs Mænd, der misunder Tjenestemændene, som sidder paa det tørre og har en Indtægt, der ligger over det Priseniveau, der til den Tid kan være, medens det for Øjeblikket er Tjenestemændene, der mener, at det frie Erhvervs Mænd har for gode Kaar i Forhold til, hvad de selv har. Denne ulykkelige Modsætning, der bestandig i vekslende Form vil være mellem det frie Erhvervs Mænd og Tjenestemændene, skulde man søge at bringe ud af Verden ved at indføre den bevægelige Løn. Jeg tror, at den Sammenhængskraft, som det er nødvendigt, at Samfundet har, lider Skade ved, at et saadant Forhold bestandig kan komme til Stede. Derfor vilde det være af Betydning, om man havde løst dette Spørgsmaal. Nu bliver det vel neppe taget op denne Gang, men jeg betragter Spørgsmaalet som værende af stor Betydning, og jeg haaber, at man vil komme til at forstaa, at der i

dette Ting formentlig er et Flertal for denne Tanke, og at den maa komme mere til sin Ret, naar vi en Gang kommer til en Revision af Loven. Jeg finder det derfor ikke urimeligt, at man optager en Bestemmelse om, at Loven inden 5 Aar bliver optaget til Revision.

Endnu vil jeg udtale et Par Ord om Princippet — jeg vil ikke sige Slagordet — „lige Løn for lige Arbejde“. Jeg kunde tænke mig, at man gav det en anden Form, nemlig denne: „Lige Levefod for lige Arbejde“, thi det vilde sikkert svare til det, man ønsker. Jeg tror, det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) har Ret, naar han siger, at det er de ugifte Tjenestemænd og Tjenestekvinder, der sætter Højden for Levefoden, medens de gifte, som ikke kan naa op til denne Levefod, bestandig maa kræve Lønforhøjelser, og denne ustandselige Svikmølle vil bevirke, at man aldrig faar Ro. Jeg er derfor ganske enig i, at det vil blive nødvendigt, at man tager det Spørgsmaal op til nøjere Overvejelse og Drøftelse, og det forekommer mig, at man ikke kan slippe uden om, at der maa gives et Forsørgertillæg; alle, der er Forsørgere, maa altsaa have større Løn end de, der ikke er Forsørgere. Dette maa fremhæves saa klart som muligt fra Folketingets Side, saaledes at man i Tjenestemandskredse kan forstaa, at der er Villighed til at gaa den Vej.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Kvinderne i det hele taget vil være i Stand til at bestaa i den Konkurrence, som nu skal foregaa mellem dem og Mændene, naar de skal have samme Løn som Mændene, ogsaa de gifte Mænd. Det er en Ting, som Tiden vil vise. Derimod vil jeg gerne pege paa, at naar en Lærerinde paa Landet kan faa 6 000 à 6 500 Kr., og en Lærer, der maa ske har 5—6 Børn, skal leve af samme Løn, saa er det ikke at stille den mandlige og den kvindelige Tjenestemand paa lige Fod, men tværtimod at stille dem paa ulige Fod, idet man giver den kvindelige Tjenestemand en Levefod, som er ganske meningsløs høj i Forhold til den, man giver Tjenestemanden med flere Børn. Det vil jeg gerne understrege.

I øvrigt vil jeg sige om dette Lovforslag, at jeg ikke tror, det vil være meget betimeligt at give sig til at rokke ved Grundprincipperne deri. Jeg vil sige dette i Modsætning til det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo), som nylig talte. Hvis man skulde følge ham, vilde man komme til at rette omtrent alle Lønssatser. Han